

здади въ Търци. Но има когатъ Болгаре и конка изъ Търци, т. е. въ Бъкчеш, Браиловъ (* Портъ край Дунава ко

види сѧ, че онъ є' преписвалъ машинально (* отъ машина, Францъс. или михани греч., или менгене, търс., т. е. просто, или глаголово); защото славянскім оусѣченіемъ повторилъ съ гречески, на пр.: иша, на място наша; бъква ш є' зелъ онъ на място омега, или отъ церковное, и є' направилъ ноа! Тако и въ сичкіи нонъ было по славянски иши, ш зелъ онъ на място о, бъкива и, на място н, и стало нонъ; освенъ това зелъ ц, за к, въ словѣ царство; но заради че с намерувашесѧ подъ титла*), за това онъ не зналъ сось него какво да прави; и премѣстилъ го въ окончаніи, и стало картвос и проч.

Томъ Славянскій Отче Нашъ, кой є' писанъ съ гречески бъкви, Икономидъ рекалъ, че є' Болѣско**) нарѣчие (*языкъ) елинскаго, или греческаго языка!!! (3. томъ 439. стр.). А Господинъ Глаголенъ

*.) Титла є' еѣлегъ, сось кой сѧ оусѣчиватъ рѣчи, т. е. Іс. Хсъ, Бдца, Гднъ, или Г. сирѣчъ: Іисусъ, Христосъ, Богородица и Господинъ.

**) Болѣа, земля въ Греція подъ ветхо имѧ